

[Christmas Møller.]

som er den højtærede Socialministers, og sige, at det virkelig er Arbejderklassen, som betaler den indirekte Beskatning, som i saa væsentlig Grad her i Landet er af luksusagtig Karakter. Saa maa man ogsaa have Lov at sige, at hvis Arbejderklassen er i Stand til at betale disse meget store Skatter og altsaa er i Stand til at have dette meget betydelige Forbrug af luksusagtig Karakter, saa aabner det, synes det mig, en vid Mark for Betragtninger i Retning af, at saa maatte den ogsaa have Muligheder for at vandre ad de Veje, som det ærede Medlem Hr. Henriksen har anbefalet.

Man maa vælge sit Standpunkt. Hvis det virkelig er saaledes, at de har Raad hertil, saa kan den højtærede Socialminister med den strenge og ophøjede Moral, som han har, ej heller sige andet end, at naar de har Raad til denne Luksus, og den er nødvendig for dem, saa har de ogsaa Raad til at gaa Hjælp-til-Selv-hjælp-Vejen, at gaa Forsikringsvejen.

Vi maa bede den højtærede Socialminister, den højtærede Statsminister og den højtærede Finansminister om at forstaa, at inden man kan gaa ind i den reelle Forhandling, og inden Befolkningen overhovedet kan tage Stilling, vil det være nødvendigt, at man faar en Finansplan. Vi maa have at vide, hvorfra disse meget betydelige Beløb skal skaffes. Vi maa se saaledes paa det, at den nuværende Regering, som jo ikke var bange for at kalde paa en Finansplan fra anden Side, som nok, den Gang de var i Opposition, vidste at stille Krav, maa vise os og Landet sin Finansplan.

Finansloven har et Overskud paa 6 Mill. Kr. Vi kan vel regne med — vi ved jo, at vi nu er kommet ind i de ærlige Finansloves Tid, hvor ingen Uærlighed med Hensyn til Opstillingen skal herske —, at noget lignende vil gælde i den kommende Tid, om Love ikke ændres; og dette Overskud paa de 6 Mill. Kr. har jeg vist Lov at se bort fra, naar jeg tænker paa Statsbanerne, og naar jeg tænker paa, hvad Tillægsbevillingsloven normalt koster.

Saa har vi af Finansplaner eller af Antydninger fra Regeringens Side noget om Restaurationsskatten. Dette skulde koste 15 Mill. Kr. Det ser ud til at være en meget bitter Snaps at faa ned, naar man tænker

paa den glade Oppositionstid, da den nuværende højtærede Statsminister i Rigsdags-samlingen 1928—29 fremsatte Forslag om, at Restaurationsskatten skulde bortfalde. Og selv om jeg vilde være saa velvillig at sige, at Regeringen kan dog forlange, at man tager Skattelettelsesplaner og Skattepaalægsplaner sammen og sætter Restaurationsskattelettelsen paa den ene Side og Formueskattelettelsens Bortfald paa den anden Side — om end enhver vilde indrømme det fuldkomne irrationelle og ubegriplige i at lette en saadan Skat som Restaurationsskatten og lægge den over paa Formuerne —, saa vil dog Restaurationsskattelettelsens Minus og Formueskattelettelsens Bortfalds Plus veje hinanden op, og saa kommer vi til et stort rundt Nul som det, der er til den højtærede Socialministers Forslag, saa er der intet, snarere Underskud paa Finansloven.

Forholdet er jo det, at dette Forslag til at begynde med vil koste 28—29 Mill. Kr. Det vil sige, at der er en Forskel mellem den nugældende Ordning og Forslagets Ordning paa 18,8 Mill. Kr. Af disse 18,8 Mill. Kr. lader man Arbejdsgiverne tage de 2 Millioner, de forsikrede de 3,7 Millioner, deriblandt Invalididentynderne og Sygekassemedlemmerne. Altsaa, man letter Kommunerne for 13 Mill. Kr., men paalægger Staten 26 Mill. Kr., og i Overgangstiden til Etableringer af forskellig Art bruger man 10,1 Mill. Kr.

Jeg tror, den højtærede Socialminister vil være enig med mig i, at selv om det er rigtigt, at Kommunerne bør lettes — og dette er en Betragtning, som vi ofte er gaaet ind for —, saa vil man ikke kunne lette dem paa den Maade, uden at man ved — det har Regeringen og vi særligt Ansvar for —, hvordan Staten skal skaffe de 26 og i den første Tid noget over 30 Mill. Kr., der er Tale om. Det tror jeg virkelig, den højtærede Socialminister maa være klar over, at der, ganske uanset om man ønsker at gaa med til saa stærkt forøgede sociale Udgifter — jeg har ofte nok givet Udtryk for, at vi Konservative ikke kan være med —, har Befolkningen Krav paa at faa at vide fra Regeringen, hvad den mindre behagelige Side ved Forslaget er.

Den højtærede Minister løfter en Flig af Sløret for Fremtiden i Hæftet om Refu-